— και δ'. ὁ ῥυθμὸς καθὼς εἶν' εὔκολος μὲ τὸ πρῶτο, θυμάει πολὺ περισσότερο τὴν εὔκολη ἐπιφάνεια ποῦ περιγράφεται, παρ' ὅ,τι ἤθελε κάνει ἂν ἤταν μὲ τὸ δεύτερο— Ὡστόσο ἐκεῖνος, μ' ὅλη τὴ συνείδησι, εἰς ὅλα ὅσα κι' ἂν ἄκουε, negabat majorem— καὶ τότ' ἐγὼ ἐνθυμήθηκα τ' ἀπόφθεγμα πουλυμαθίη νόον οὐ δίδωσι, κι' ἄφησα τὸ διδάσκαλο νὰ χαίρεται τὴ γνώμη του, λέοντά τους μόνο τὸ λόγο ποῦ, κατὰ τὴν ὀρθὴ συμβουλὴ τοῦ ἀρχαίου, ἔπρεπε νὰ τελειώνῃ πάντα τέτοιαις συζήτησες— δηλ. σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε.—

(14) Λυποῦμαι πῶς δὲν ἔγραψα μὲ ὕφος ἀνάλογο στὸ ἐντικείμενο, ἐνῶ τὸ ὕφος, γιὰ νὰ ἦναι τέτοιο, ἀπαιτεῖ δύναμες καὶ ἡσυχία ... (*) ποῦ δυσκολώτατα ἡ τύχη ἑνόνεται μὲ τὴ φύσι γιὰ νὰ χαρίσουνε εἰς ἄνθρωπο! Ὡστόσο ἐλπίζω νὰ συγχωρηθῇ τὸ μέσο γιὰ τὸ σκοπὸ — ἐνῶ ἡ θυσία τοῦ σκοποῦ στὸ μέσο ἤθελ' εἶναι ἐγωϊσμὸς ἀσυγχώρητος— κ' ἤθελα παύσω ὁλότελα νὰ λυποῦμαι ἂν αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῷ ὄντι ἐπετύχαινε— δηλ. ἂν ὁ ἀδύνατος λόγος μου ἐτάχυνε διόλου τὸ θρίαμβο τῆς ἀλήθειας— κ' ἔβλεπα τέλος πάντων τὸ ἔθνος νὰ διευθύνεται ἀκλόνιστο κατ' ἐκεῖνο τὸ δρόμο ... ποῦ ὁ λόγος τοῦ Προφήτη του εἶχε δείξει, ἀφότου ἀνέτειλε ἡ μέρα τσῆ ἐλευθερίας του.—

(*) «Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθήσεται»— Σοφία Σειράχ—XXXVIII—24—Εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Burke «Reflections on the revolution in France» (διευθυνόμενο πρὸς ἕνα φίλο του Γάλλο εἰς εἶδος ἐπιστολῆς εὑρίσκω τὴν ἐξῆς ὀρθότατη σημείωσι καθόσο ἀφορᾷ τὸ βιβλίο ποῦ ἀνέφερα «I do not determine whether this book be canonical, as the Gallican church, till lately, has considered it, or apocryphal, as here it is taken— I am sure it contains a great deal of sense and truth.»

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ